

Bűnbánati istentisztelet – 2023. október 24.

Köszöntés: A mi bűnbánati istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön a mi Urunktól Istenünktől, Aki a szívek és a vesék vizsgálója, a mi Urunk Jézus Krisztustól, Aki életét adta értünk, és a Szentlélek Úr Istentől, Aki lelkünk Megszentelője. Ámen.

Fennálló ének: 180. dicséret: „A töredelmes szívet, Te, Uram, szereted,...”

Fő ének: 459. dicséret: „Az Isten Bárányára...”

Előfohász: „Isten, szabadító Istenem! Nyisd meg ajkamat, ... [...] Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen. Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem (Zsolt 51,16b.17-19)! Ámen.

Előíma: Hálát adunk Neked, mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban, hogy a mi utunk a kiengesztelődés útja, amelyen Te magad jártál be értünk. Köszönjük, hogy ma is emlékeztetsz minket, hogy ne feledjük, Te vagy a magasságos Isten, Aki akaratod szerint cselekszel. Ez az akarat nem a mi akaratos életünktől függ, hanem egyedül a Te végzésedtől, amelyik kiment minket velejég romlott állapotunkból. Még ma is rettegéssel és félelemmel munkáljuk üdvösségünket, és Hozzád kiáltunk, drága Krisztus Urunk, mert mi csak mindent bemocskolunk, de Te mindent kifehérítesz. Mi bűnösök vagyunk, Te tiszta vagy. Mi közvetettek és kanyargósak, ismerjük saját hitünk kitérőit, de Te egyenes vagy, mint egy kilőtt nyíl. Segíts, hogy a Te Igédben és a Szentlélek tevékeny közreműködésével is kutassunk életünk, kapcsolataink és munkánk során, hogy a tiszta evangélium Igéje szívünkbe gyökeret verjen, hogy az örömhír hasznos legyen számunkra, mert Krisztus meghalt értünk. Segíts megértenünk, kegyelmes Urunk a mi Urunkban Jézus Krisztusban, hogy a Te szolgálatod örökkévaló, és nem e világ minden alkalmára szól. Figyelmünket, kérünk, ma is irányítsd Krisztus áldozatára, hogy mindig hálás szívvel fogadjuk, erőt kapjunk gyengeségeinkben és kísértéseinkben, és csak Tőled várjuk a segítséget, Aki Atya, Fiú és Szentlélek Isten vagy és mindent gondviselésed szerint irányítasz. Mindenható Urunk, nézz ránk, soha ne vedd le rólunk a tekinteted, hogy a Te békéd nyugodjon meg rajtunk. Az Úr Jézus Krisztus megváltó művéért hallgass meg minket. Ámen.

Textus: Mózes IV. könyve 28. rész 1-15. versei: *„Azután így beszélt Mózeshez az Úr: Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul. Mondd meg nekik: Ezt a tűzáldozatot mutassátok be az Úrnak: naponta két hibátlan egyéves bárányt állandó égőáldozatul. Az egyik*

bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estefelé készítsd el, ahhoz egytized véka finomlisztet ételáldozatul egynegyed hín préselt olajjal gyúrova. Állandó égőáldozat ez, amelyet a Sínai-hegyen mutattatok be az Úrnak szóló kedves illatú tűzáldozatul. A hozzá tartozó italáldozat egynegyed hín legyen bárányonként. A szentélyben önts ki az óborból készült áldozatot az Úr elé. A második bárányt estefelé készítsd el. Ugyanolyan étel- és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel. Kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. A nyugalom napján mutass be két egyéves hibátlan bárányt, ahhoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrova, meg a hozzá tartozó italáldozatot. Ez legyen a nyugalomnap i égőáldozat minden nyugalom napján az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó italáldozaton kívül. Minden hónap első napján mutassatok be égőáldozatul az Úrnak két bikaborjút, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt, mindegyik bikához ételáldozatul háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrova, a koshoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrova, és mindegyik bárányhoz ételáldozatul egy-egy tized véka finomlisztet olajjal gyúrova. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. A hozzájuk tartozó italáldozat pedig legyen fél hín bor egy bikához, egyharmad hín egy koshoz és egynegyed hín egy bárányhoz. Ez az újhoid égőáldozata havonként, az esztendő minden hónapjában. Vétékáldozatul pedig készítsetek egy kecskebakot az Úrnak az állandó égőáldozaton kívül a hozzá tartozó italáldozattal együtt.”

Bűnbánatot tartó Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Napi, úrnapi és havi lebontásban ömlesztve kapjuk azokat a rendelkezéseket a mai napra kijelölt igeszakaszunkból, amelyek bizony az Ószövetség népe számára nem választható, hanem kötelező jelleggel hangzottak el: „*Parancsold meg...*” Drága Testvérek! Semmi sem kötelező a mai világban. Elfelejtettük, hogy Kis Káténk hogyan foglalja össze a hálaadást az életünkre nézve. Sokat kaptunk Istentől, és aki a sokat elfogadta, annak mindennap bölcsen kell sáfárkodnia abban, amit kapott, mert „mid van, amit nem kaptál?” – kérdezi jogosan az alázatos Pál apostol a gőgös korinthusiaktól. Még a kenyérünk is az Úré. Erre utal Isten az Ó élő Igéjében. Mindenünk az Úré. Minden Tőle származik. Mindent az Ó kezéből vettünk. Mindent az Ó erejéből nyertünk. Épp ezért a hálaadás nem kényszer, hanem a szívnek gyógyszer, mert mit adhatok én cserébe azért, amit Tőle kaptam. A legnagyobb érték a megjelent kegyelem, az

engem, tékozló fiút, leányt elfogadó szeretet, amelynek naponként, vasárnaponként, havonként ellene mondok; fonákját cselekszem annak, ami Igéjében írva van; teljesen az ellenkezőjét mondom, mint amire Ő tanított, mert „íme az ember.” (Jn 19,5) – bilincsbevert, megkötözött, „Isten Igéje viszont nincs bilincsbe verve.” (II Tim 2,9) Őszi hálaadásra készülünk, Igénkben pedig naponkénti, vasárnapi és havi lebontásban találjuk a nagy dózisokat hálaadás formájában az ószövetségi nép számára. Mindennek megszabott ideje van és mi mennyire megfeledkezünk az időről. Beletemetkezve dolgozunk a saját munkáinkba, pedig az ő kenyerét esszük. Fáradtsággal és mindennapi „lemondással” indulunk neki a teherhordozásnak és közben azt mondjuk, hogy ezt vagy azt megérdemeljük. Az idő pedig kifolyik a kezünk közül. Drága testvérek! Gondosan elkészített áldozatok. Az Úr népének mindenre méretarányosan kellett felkészülnie. Ezek a leírások pontos betartást igényeltek. A mindennapi áldozatok bennünket a sírba tennének. Teljesen lenulláznának. Gondoljunk csak bele, mindennap két hibátlan ép bárány: reggel és este. Meghatározott óbor mennyiség és lisztes, tehát kovászos kenyérral sem spóroltak, nem húzták meg a nadrágszíjat. Előírt kenyéradag járt az Úrnak. Állandó áldozat volt ez. Állandósult gyakorlat. Bevált, jó gyakorlat az életükben. Gondoljunk csak a mai világra dolgaira. Mindenki tornával kezdi a napot. Megmozgatja végtagjait. Valaki otthon fekvőhelyén valaki pedig az edzőteremben. Később megvan az agytorna is, a keresztretjvények által, de mi van a szívornával? Pontosabban a szívizomornával. Azt csak a világ mozgatja? Akkor megy fel a vérnyomásunk, ha lelkileg kizökkentenek bennünket az élet dolgaiból? Ha a fejünkre olvassák a dolgainkat? Az életem, a mindenem dolga az Úrtól függ? Függő viszonyban élek az Úrral? Reggel, délben, este ott áll előttem az Ő engedelmes példája? Alkonyatkor rebeg az ajkam?: „Én Istenem felébredtem, te örködtél én felettem, köszönöm, hogy megtartottál, hogy felettem virrasztottál, Kérlek, el ne hagy a mai napon, légy kísérőm a jó úton. Hogy parancsodat meg ne szegjem,

Krisztusomat hűn kövessem. Ámen. Békésen feküdve le ágyamban rebeg az ajkam?: „Én Istenem, Jóistenem, Lecsukódik már a szemem. De a tiéd nyitva Atyám, Amíg alszom, vigyázz reám! Vigyázz kedves Szüleimre, Meg az én jó Testvérkémre, Mikor a nap újra felkel, Csókolhassuk egymást reggel. Ámen.“ Ez áldozat? Kérni és megköszönni? Ez áldozathozatal? Ez azt jelenti, hogy az engem előbb szerető Isten felé hálát érzek? Ez azt jelenti, hogy az egyes napszakok idején, a vasárnap, a hónap elején és a végén az Úrra gondolok? Velejárni, Tőle tanulni, Belőle táplálkozni egyáltalán nem teher, egyáltalán nem áldozat, mert azt, amit minden ószövetségi véresáldozat bemutatása során látott és tapasztalt a nép, azt a várfalakon kívül, a Golgota hegyén, elvégezte érted, értem, helyetted és helyettem Mestered, Tanítód, Megváltód és Szabadítód, Izráel Szentje. Ő nem parancsolt, Ő nem követelözött, hanem szelíd szemével nézett végig a keresztye alatt álló sokaságon és imádkozott megbocsátásáért a bűnös ember életében. Megszólította az Atyát értünk. Így lett Atyád Jézus Krisztus által. Így lett szerető Mennyei Édesatyád, Aki azért jött Fiában, hogy téged és engem elveszetett, megkeressen és megtaláljon. Ép, hím, egyéves bárány áldozatának a teljes és tökéletes kiábrázolása a Golgotán történt. Hín finomliszt bor, amelynek ereje bizony kiforrott nedű, ott folyt érted a keresztfán. Hívjuk ma Őt ide, amikor bűnbánattal felettünk elmúló napjainkra, vasárnapjainkra, havi lebontású életszakaszainkra gondolunk, hogy mennyi mindent nem tettünk meg, mennyi mindent magunktól tettünk függővé: „én ott leszek, én megcsinálom, én majd megmondom, én bebizonyítom”, én..., Illés Lelkével akartunk cselekedni, és közben Illés sorsára jutottunk, aki menekül és panaszkodik Isten előtt. Kedves illatú áldozat helyett kesereg, mert életében felszínes és félszív megoldások vannak, amibe minden belefér, ami az Ige mellett szerintünk megfér, az élő Isten mellett holt cselekedeteink még persze beleférnek, mert mi mindent Isten dicsőségére végzünk. Tényleg így van ez? Nem csak vonsozjuk magunkat, hozzuk dolgainkat, tesszük-vesszük értéktelen tárgyainkat, halasszuk értékes

kapcsolataink vagy feledésbe merült barátaink látogatását, nem beszélve Istenről, Aki csak akkor kell, ha már nagy a baj, végveszélyben. Állandó, állandósult az áldozat olyan, amint maga az Úr, változhatatlan szeretet. Jó gyakorlatnak bizonyult! Miért? Emlékeztette Izráel népét a Szabadító Istenre. Emlékeztette őket arra, hogy egyedül nem megy. Emlékeztette őket úgy, hogy rámutatott mindened az Úré. Az Ő tulajdona vagyok és épp ezért a kedves illatú áldozat reggel, délben este ajándék a szívnek, balszam a léleknek, mint a belső szoba, ahol az ember saját szentélyében azt visz az Úrnak és éppen akkor viszi, ami ott legbelül van, ami fáj, testi és lelki betegség, gyógyíthatatlan kór, megviselt egyedüllét, meg nem értett állapot és elfogadhatatlan hozzáállás. Isten nem ember. Az ember pedig nem Isten. De Istennek is van esztétikuma, szép érzéke. Őt sem lehet letudni. Őt sem szabad letudni. Isten döntött, hogy gyönyörködj benne, majd pedig ha az övé vagy, Ő akar gyönyörködni benned. Isten az emberért van, de az ember az Úr kegyelemteljes szolgálatáért ad hálát reggel és este. Az élet íze Istentől van, az erő Tőle származik, de mi az, ami Neki jár? Minden, amit magadénak mondasz, hiszen kié vagy te? Én Jézus Krisztus tulajdona vagyok!? Ámen.

Utóima: „Mert ezt mondta: Mégiscsak az én népem ez, fiaim, akik nem fognak rászedni. Ezért szabadította ki őket minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ósidóktól fogva. Ők azonban engedetlenek voltak, és megszorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcba szállt ellenük. De visszaemlékezett népe a régi időkre, Mózesre: Hol van, aki a tengerből kihozta nyájának pásztorát? Hol van, aki belé öntötte szent lelkét? Hol van, aki dicső karjával megragadta Mózes jobb kezét? Kettéhasította előttük a vizet, örök nevet szerezve magának. Átvezette őket a mélységes vizeken, mint egy lovat a pusztán, még csak meg sem botlottak. Mint mikor a jószág pihenni tér a völgybe, úgy pihentette meg őket az Úr lelke. Így terelgetted népedet, dicső nevet szerezve magadnak (Iz 63,8-14).“

„A fiú ekkor így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek. Az apa viszont ezt mondta szolgáinak: Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok rá, húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára (Lk 15,21-22)!“

„mégpedig Isten igazsága a Jézus Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség, mivel mindenki vétkezett, és nélkülözi Isten dicsőségét, Isten ingyen igazít meg az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban lett váltság által. Őt rendelte Isten engesztelő áldozatul az ő vére által azoknak, akik hisznek. Ebben mutatta meg igazságát (R 3,22-25).“

„Krisztus pedig mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. ¹²Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett. ¹³Mert ha bakok és bikák vére és tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, vagyis külsőleg tisztává tesz, ¹⁴akkor Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek (Zsid 9, 11-14).“

¹⁸Mert bizony mondom nektek, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, míg az egész be nem teljesedik. ¹⁹Tehát ha valaki a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is eltöröl, és úgy tanítja az embereket, az a legkisebb lesz a mennyek országában; ha pedig valaki ezeket megtartja és tanítja, nagy lesz az a mennyek országában. ²⁰Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok nem múlja felül az írástudók és farizeusok igazságát, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába (Mt 5,18-20).“

„Jób ekkor fölállt, megszaggatta köntösét, és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult, és így szólt: Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el. Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úr neve! Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen (Jób 1,20-22).“ **Úri ima**

Adakozás: „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm (Zsolt 23, 1).“

Áldás: „Akinak pedig van hatalma arra, hogy megerősítsen titeket az én evangéliumom és a Jézus Krisztusról szóló üzenet szerint – ama titok kinyilatkoztatása folytán, amely örök időken át kimondatlan maradt, de most nyilvánvalóvá lett, és az örök Isten rendelkezése szerint a próféták írásai által tudtul adatott minden népnek, hogy eljussanak a hit engedelmességére –, az egyedül bölcs Istennek legyen dicsőség Jézus Krisztus által örökkön-örökké. Ámen. (R 16,25-27).“

Záró ének: 483. dicséret: „Mennybéli felséges Isten...“